

machen, Vorbereitungen treffen: कथंचिन्मया बद्धो मानपरिग्रहे परिकरः
AMAR. 92. कृतपरिकरस्तस्त्रैर्विज्ञे प्रजापरिपालने RĪGĀ-TAR. 5, 481. विद्या-
धरत्वं प्राप्तुं यत्कृतः परिकरो मया KATHĀS. 26, 200. 21, 68. निष्परिकर (nicht
richtig aufgefasst u. d. W.) 67. — 4) ein Gürtel, vermittelt dessen das Ge-
wand aufgeschürzt wird (was umgelegt wird), = पर्यङ्ग (welches COLEBR.,
Lois: und WILSON hier fälschlich in der Bedeutung *Belt* auffassen)
AK. H. 679. H. an. MED. HALĀJ. 2, 255. = प्रगाढगात्रिकाबन्ध H. an.
MED. VIÇVA a. a. O. से ऽपसृत्य नदीतीरे बद्धा परिकरं दृढम् HARIV. 3652.
MĀRĪH. 126, 1. MĀRĪ. P. 16, 25. दृढतरं ° DAÇAK. 105, 1. ऋद्धिपरिकरभाजः
— प्रूलपाणेः ÇIÇ. 4, 65. परिखापरिकरोच्छ्रितकृमिगिरिमदृशाकारप्राकार-
वलयपरिवेष्टित (नगर) PAÑĀT. ed. orn. 3, 9. — 5) in der Dramatik An-
deutungen der kommenden Handlung, die Keime des sogenannten Sa-
mens (s. बीज) im Drama DAÇAR. 1, 24; vgl. परिक्रिया. — 6) eine best.
rhetorische Figur, die Anwendung anspielender Beiwörter: उक्तिर्विशे-
षणैः साभिप्रायैः परिकरो मतः SĀB. D. 704. KUALAJ. 67, a (85, a), 70, b
(87, a). — 7) Urtheil (विवेक) H. an. MED. VIÇVA a. a. O. — Nach WILSON
auch adj. helfend, beistehend; ÇKDR.: परिकरः सङ्कारो स च व्याप्तिप-
त्तधर्मत्वादिः । इति सामान्यनिरुक्तौ ङगदीशः ॥

परिकर्तन (von 1. कर्त्तृ mit परि) 1) adj. zerschneidend: झलोक्ते निशितं
शस्त्रं शरीरपरिकर्तनम् MBH. 1, 5755. तुरो भूवा क्रूरप्राणानिशितः काल-
साधनः । प्रतिच्छेदो लोमहारी द्विषतां परिकर्तनः ॥ 5620. — 2) n. a) das
Ausschneiden, Ausschälen SUÇR. 1, 29, 3. — b) Schneiden, stechender
Schmerz: गुदनाभिमेढ्रवस्तिशिरस्सु सुÇR. 2, 194, 9. गुदं ° 191, 4. 1, 238, 18.
परिकर्तृ (von 1. कर्त्तृ mit परि) m. ein Priester, der an einem jün-
gern Bruder, während der ältere noch nicht verheirathet ist, die Hoch-
zeitscerimonie vollzieht, HĀRITA in UDVĀHAT. ÇKDR. Suppl. — Vgl. u.
परिविष.

परिकर्तिका f. = परिकर्तन 2, b. सुÇR. 1, 360, 20. 2, 190, 6. 194, 8. 204, 3.

परिकर्मन् (von 1. कर्त्तृ mit परि oder परि + कर्त्तृ) 1) m. Gehülfe, Die-
ner RATNAM. im ÇKDR. Vielleicht ist hierher zu ziehen KĀM. NĪTRIS. 4,
35, wenn परिकर्म स्वदान्यम् verbunden wird. Vgl. परिकर्मिन्. — 2) n.
a) das Herumsein um Jmd, Cult, Verehrung: ते परिकर्मणि स्थितः BHĀG.
P. 2, 9, 29. 4, 23, 11. दत्तम् (N. pr.) — साराध्य परिकर्मणिः 9, 15, 17. — b)
Pflege des Körpers, das Salben und Schmücken desselben AK. 2, 6, 2, 22.
H. 635. प्रसादं कुरु तन्वद्भिः क्रियतां परिकर्म ते । भजस्व माम् MBH. 3,
16173. KUMĀRAS. 4, 19. Reinigung, Reinigungsmittel: मैत्र्यादिचित्तपरि-
कर्मविद् ÇIÇ. 4, 55. — c) Vorbereitungen (vgl. परिकर 3): कृताद्यं ° KATHĀS.
22, 101. der alle Mühen des Weges wegzuräumen bemüht war BROCK-
HAUS. — d) eine arithmetische Operation COLEBR. Alg. 277. 286. 339.
परिकर्माष्टक die acht arithmetischen Operationen: Addition, Subtrac-
tion, Multiplication, Division, Erhebung zur 2ten Potenz, das Auszie-
hen der Quadratwurzel, Erhebung zur 5ten Potenz, das Ausziehen der
Kubikwurzel. 5. भिन्नपरिकर्माष्टक. अभिन्न° 16. — e) bei den Gāina N.
eines der 3 Theile des दृष्टिवाद; nach dem Schol. परिकर्म n.

परिकर्मय् (von परिकर्मन्), °यति salben, schmücken: परिकर्मय — झ-
लकं मुखे ÇIÇ. 12, 21.

परिकर्मिन् (wie eben) m. Gehülfe, Diener H. 360. ÇĀÑĀH. ÇR. 16, 15,
17. ĀÇV. ÇR. 2, 1. सुÇR. 1, 15. 1. 2, 47. 3. 244, 15.

1. परिकर्ष (परि + कर्ष) m. gaṇa निरुद्धकादि zu P. 6, 2, 184.

2. परिकर्ष (von 1. कर्ष mit परि) m. das Herumziehen, Herumschlep-
pen MBH. 2, 2615.

परिकर्षण (wie eben) n. dass. MBH. 2, 2692. Statt श्रेष्ठश्चापरिकर्षणे
HARIV. 4038 ist श्रेष्ठश्चापविकर्षणे zu lesen.

परिकर्षिन् (wie eben) adj. Alles mit sich fortreissend: ऊह्वेगेन मद्-
ता भीमेन परिकर्षिणा । उत्सहे ऽहं परिक्रातुं सर्वानाकाणोचराम् ॥ R.
5, 3, 42.

परिकलितिन् adj. = परिकलितं येन सः gaṇa इष्टादि zu P. 5, 2, 88.

परिकल्कन n. das Betrügen DŪĀTUP. 17, 80. 32, 82. 33, 14. — Vgl.
कल्कन.

परिकल्प MED. p. 27 fehlerhaft für परिकम्प. Ueber परिकल्प (VJUTP.
172) und परिकल्पित (VJUTP. 61) bei den Buddhisten s. WASSILJEW 291.
292. 293. 321. 329. Von कल्प mit परि.

परिकल्पना (vom caus. von कल्प mit परि) f. 1) das Machen: रूपं
das Annehmen einer Gestalt R. 5, 41, 13. — 2) Berechnung VARĀH. BRH.
S. 24, 35.

परिकल्पित s. u. परिकल्प.

परिकल्प्य (vom caus. von कल्प mit परि) adj. zu berechnen VARĀH.
BRH. S. 24. 26. 83, 9. BRH. 2, 20.

परिकाङ्कित adj. = तपस्विन् ÇABDAR. im ÇKDR. und bei WILS.; unter
तपस्विन् werden aber im ÇKDR. nach derselben Autorität परिकाङ्कित
und परिकाङ्कित als Synonyme aufgeführt; vgl. auch परिकाङ्कित्.

परिकायन (sic) m. pl. N. pr. einer Schule Ind. St. 3, 275.

परिकीर्तन (von कीर्तय् mit परि) n. das laute Verkünden, Nennen M.
4, 237. MBH. 4, 1184. 5, 6079. 13, 7160. 14, 64. R. GORR. 1, 4, 21. 22. 4,
58, 22. MĀRĪ. P. 51, 25.

परिकूट (परि + कूट) n. 1) eine Art Schutzwehr an einem Stadthor
H. 982. HALĀJ. 2, 133. Vgl. कूट 3. am Ende. — 2) m. N. pr. eines Nā-
garāga VJUTP. 86.

परिकूर्त्त (पि + कूर्त्त) P. 6, 2, 182, Sch.

परिकृश (पि + कृश) adj. überaus mager u. s. w. VOP. 26, 101.

परिकृष्ट (von 1. कर्ष mit परि) m. N. pr. eines Lehrers VĀJU-P. in
Verz. d. Oxf. H. 55, b, 24.

परिकेश (परि + केश) gaṇa निरुद्धकादि zu P. 6, 2, 184.

परिकाप (von कुप् mit परि) m. heftiger Zorn Spr. 812.

परिक्रम (von क्रम् mit परि) m. 1) das Lustwandeln AK. 3, 3, 16. H.
1300. HALĀJ. 4, 41. das Umschreiten. Durchwandern: मथुरायाः, भूम्याः
VARĀH-P. im ÇKDR. das überall-Hindringen: अस्त्राणाम् MBH. 4, 1701.
— 2) Uebergang RV. PĀĀT. 14, 23. — 3) Reihenfolge, Ordnung LĀTJ. 2,
2, 18. KAUC. 73. M. 3, 214 (nach der richtigen Lesart आवृत्परिक्रमम्. स
परिक्रमाणां तेजसो भवति bei MÜLLER, SL. 431 fehlerhaft für परिक्रम-
णात्तेजः. — Vgl. अ°.

परिक्रमण (wie eben) n. das Umhergehen, Herumwandern: स परिक्र-
मणात्तेजसो भवति ÇĀÑĀH. BR. 6, 11.

परिक्रममह (पि + सह) m. Ziege TRIK. 2, 9, 25.

परिक्रय (von क्री mit परि) m. 1) Mielhe Schol. zu KĀTJ. ÇR. 132, 2.
— 2. ein mit Geld erkaufter Friede: क्षायांशेनार्थकोपेण सर्वकोपेण